

POSTANOWIENIE

22 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 22 listopada 2024 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi M.O.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 1 lutego 2021 r., V ACa 907/17,
wydanego w sprawie z powództwa M.O.
przeciwko R.O.
o rozwód,

1. odrzuca skargę

**2. zasądza od M.O. na rzecz R.O. kwotę 900 zł (dziewięćset)
tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego, wraz z
odsetkami ustawowymi w wysokości odsetek ustawowych w
przypadku opóźnienia, rozpoczynającego bieg po upływie
tygodnia od dnia doręczenia skarżącej odpisu postanowienia.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 lutego 2021 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 lipca 2015 r. w zakresie dotyczącym wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią M.O. i orzekł o jej umieszczeniu w instytucjonalnej pieczy zastępczej, tj. w placówce opiekuńczo-wychowawczej D. w P. na okres 3 miesięcy, obciążył kosztami utrzymania małoletniej M.O. oboje rodziców, ustalając udział matki w tych kosztach na kwotę 500 zł miesięcznie, płatną do rąk R.O. do 10-go dnia każdego miesiąca z góry oraz ustalił sposób kontaktowania się M.O. z małoletnią córką.

Powódka zaskarżyła w części wyrok Sądu drugiej instancji skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. Wniosła o stwierdzenie jego niezgodności ze wskazanymi w skardze przepisami prawa materialnego i przepisami postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze innych środków prawnych przysługujących stronie na podstawie kodeksu nie było i nie jest możliwe. Obowiązek wykazania, że zmiana lub uchylenie zaskarżonego skargą wyroku nie była i nie jest możliwa w drodze innych środków prawnych należy do wymogów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. Skarżąca nie spełniła tego wymogu. Ograniczyła się do stwierdzenia, że wyrok Sądu Apelacyjnego nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną i brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania. Należało także uwzględnić, że powódka zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w zakresie umieszczenia małoletniej córki w instytucjonalnej pieczy zastępczej oraz obciążenia powódki kosztami utrzymania małoletniej. Prawomocne orzeczenia sądowe w tym zakresie mogą być zaś zmieniane w razie zmiany okoliczności.

Zgodnie z art. 113⁵ k.r.o. sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka. W orzecznictwie przyjmuje się także, że środkiem prawnym wyłączającym dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest - w razie zmiany stosunków (art. 138 k.r.o.) - pozew o obniżenie, podwyższenie lub wygaśnięcie alimentów.

Z tych względów skarga, jako niedopuszczalna, podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c.

[a.ł.]